

Nr 6.

Ankom till riksdagens kansli den 14 februari 1941 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av delegerades för riksdagens verk förslag i fråga om löne- och pensionsförhållandena för riksdagens justitie- och militieombudsmän m. m.

Vid 1940 års lagtima riksdag antogos såsom vilande Kungl. Maj:ts förslag till vissa grundlagsändringar beträffande justitie- och militieombudsmans-ämbetena (§§ 96, 97 och 98 regeringsformen och § 42 mom. 2 och § 60 riksdagsordningen).

I propositionen liksom i konstitutionsutskottets däröver avgivna utlåtande förutsattes, att dessa grundlagsändringar, därest de genomfördes, måste medföra förbättring i ombudsmännens löneförmåner, samt erinrades, att de inom justitiedepartementet tillkallade sakkunniga, vilkas betänkande angående justitiekanslerns, justitieombudsmannens och militieombudsmannens allmänna ämbetsställning m. m. (*stat. off. utredn. 1939: 7*) legat till grund för ändringsförslagen, förordat höjning av ombudsmännens löner till belopp motsvarande justitieråds och regeringsråds. Tillika uttalades emellertid, att med avgörande i lönefrågan, liksom beträffande den av de sakkunniga jämväl väckta frågan om viss tjänste- och familjepensionsrätt för ombudsmännen, borde anstå till den riksdag, som definitivt beslutade om grundlagsändringarna.

I skrivelse till bankoutskottet den 16 december 1940 hava *delegerade för riksdagens verk* framlagt förslag till de ändringar i avlöningsreglementet för riksdagens verk jämte därtill hörande tjänsteförteckning ävensom i tjänstepensionsreglementet för riksdagens verk, vilka bliva erforderliga vid ett genomförande av de sakkunnigas förslag beträffande löne- och pensionsförhållandena för justitie- och militieombudsmännen.

Innan utskottet övergår till att redogöra för innehållet i delegerades förslag, har utskottet ansett sig böra lämna en översikt av nuvarande avlöningsbestämmelser m. m. för justitie- och militieombudsmännen ävensom av förenämnda sakkunnigbetänkande, i vad detsamma innefattar förslag i fråga om ombudsmännens löne- och pensionsförhållanden.

Nuvarande avlöningsbestämmelser m. m.

Jämlikt av 1939 års lagtima riksdag antagna provisoriska avlöningsbestämmelser (jfr bankoutskottets utlåtande nr 60, sid. 52) åtnjuta justitie- och militieombudsmännen en lön av 18 000 kronor för år räknat. Ombudsmän-

nen äro alltså ej inordnade under avlöningsreglementet för riksdagens verk, men i de provisoriska avlöningsbestämmelserna stadgas, att i fråga om semester, avlöning under tjänstledighet, reseersättning, ersättning för flyttningkostnad, rörligt tillägg samt sjukvård och begravningshjälp skola beträffande dem tillämpas de föreskrifter, som enligt avlöningsreglementet för riksdagens verk gälla för tjänstemän i lönegraden RC 6. Däremot äga ombudsmännen för närvarande ej rätt till tjänste- eller familjepension i denna sin egenskap. Till ombudsmännens ersättare utgår under den tid de utöva ombudsmansämbete arvode efter 18 000 kronor för år räknat jämte, i förekommande fall, rörligt tillägg.

I detta sammanhang må erinras, att justitiekanslern, med vilken ombudsmännen jämlikt § 97 regeringsformen anses i alla avseenden likställda, åtnjuter lön med 18 000 kronor för år räknat (lönegrad B 3 i civila avlöningsreglementet) jämte rörligt tillägg. Justitiekanslern åtnjuter därjämte tjänste- och familjepensionsrätt.

De sakkunnigas förslag.

De sakkunniga hava med avseende å *lönefrågan* för justitie- och militieombudsmännen erinrat, att justitie- och regeringsråden uppbyure en årlig lön av 21 000 kronor. Ombudsmännen kunde emellertid icke sägas förvalta för samhället mindre betydelsefulla ämbeten än justitie- och regeringsråden. De sakkunniga ansåge, att strävandena att förstärka ombudsmannaämbetena borde koncentreras till anordningar som minskade ämbetsinnehavarnas benägenhet att överflytta sina krafter till andra verksamhetsområden. Man kunde icke bortse från att lönespörsmålet spelade en icke oväsentlig roll i de överväganden, som föreginge en ombudsmans beslut att kvarstanna å sin post eller att övergå till en annan erbjuden befattning. Erfarenheten hade visat, att en JO icke sällan fått erbjudande att inträda i högsta domstolen. Likställighet i löneavseende med justitieråden kunde antagas medföra ökad benägenhet hos ombudsmännen att kvarstanna i sitt ämbete. Det kunde också antagas att en dylik förbättring av ombudsmännens löneställning skulle möjliggöra förvärv till JO- eller MO-ämbetet av en ledamot i någon av våra högsta domstolsinstanser eller av en framstående advokat eller vetenskapsman. Konstitutionsutskottet vid 1937 års riksdag uttalade också att ombudsmännen borde erhålla en ställning, vilken minst motsvarade den som tillkomme justitie- och regeringsråd. De sakkunniga ville för sin del föreslå att arvodet till riksdagens ombudsmän höjdes till likhet med den lön, som utginge till justitie- och regeringsråd.

Till JO:s resp. MO:s ersättare utginge för närvarande tjänstgöringsarvode enligt samma grund som ombudsmännens årsarvode. Även vid ökad avlöning för ombudsmännen syntes en sådan ensartad beräkningsnorm böra bibehållas.

Då enligt de sakkunnigas förslag riksdagens ombudsmän skulle erhålla samma lön som justitie- och regeringsråd, syntes det förbud att inneha bitjänster, som gällde för de senare, böra förlänas motsvarande tillämpning å ombudsmännen. Enligt kungl. brev den 11 juni 1926 gällde bl. a. att med justitieråds- och regeringsrådsämbete ej finge förenas: tjänst å rikets, riks-

dagens eller kommuns stat; uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för verk, bolag, förening eller inrättning, som dreve bank- eller försäkringsrörelse eller vars verksamhet eljest hade huvudsakligen ekonomiskt syfte; dylikt uppdrag i styrelsen för annat verk eller bolag, som vore försett med Kungl. Maj:ts oktroj eller blivit registrerat såsom aktiebolag; befattning såsom tjänsteman i verk, bolag, förening eller inrättning, som ovan sagts; annan tjänstbefattning av vad slag det vara må; eller uppdrag såsom skiljeman. De sakkunniga ville föreslå en föreskrift av innehåll, att ombudsmännen ej finge under sin tjänstetid utöva tjänst, uppdrag eller befattning som enligt de nyssberörda bestämmelserna icke kunde förenas med justitieråds- eller regeringsrådsämbete.

Vad härefter anginge *pensionsfrågan* ville de sakkunniga föreslå regler, vilka nära anslöte sig till de bestämmelser, som i tjänstepensionsreglementet för riksdagens verk vore uppställda för tjänstemän, tillsatta genom förordnande. Med hänsyn till de säregna förhållandena i fråga om JO- och MO-befattningarna syntes pensionsrätten för dem åtminstone innan större erfarenhet vunnits böra givas en ganska snäv ram. Att märka vore då även, att befattningarna egentligen icke vore avsedda såsom slutposter. Skulle i något särskilt fall en avgående ombudsman, som skäligen syntes böra komma i åtnjutande av pension, icke ha uppfyllt de av de sakkunniga föreslagna villkoren, torde riksdagen icke tveka att träda emellan.

Vid upprättandet av pensionsreglerna hade de sakkunniga räknat med att en ombudsman i allmänhet icke borde utöva sitt ämbete under mindre tid än två fulla valperioder, d. v. s. i enlighet med de sakkunnigas förslag angående mandattidens längd ungefär åtta år. Före utgången av denna tid syntes icke heller någon allmän rätt till pension av annan anledning än sjukdom böra medgivas. Att garantera en ombudsman pension redan för det fall att han, efter att ha utövat ämbetet i en valperiod, icke omvaldes, syntes nämligen kunna leda till ganska betänkliga konsekvenser ur statsfinansiell synpunkt. Hade vederbörande utövat ämbetet under tre valperioder, d. v. s. i tolv år, syntes han böra vara berättigad till full pension. Denna kunde enligt de sakkunnigas mening lämpligen bestämmas till samma belopp som nu utginge till förordnade generaldirektörer i normalgrad, eller 9 000 kronor om året (pensionsavdrag 540 kronor om året). Om ombudsmannen utövat ämbetet i två men icke tre valperioder, torde han böra erhålla rätt till avkortad pension, liksom i allmänhet beträffande förordnandetjänstemän bestämd till ett belopp som med 1 000 kronor understeg den fulla pensionen, eller alltså till 8 000 kronor om året. Denna avkortade pension borde emellertid tillkomma vederbörande icke endast i den händelse riksdagen, sedan ombudsmannen innehafte ämbetet i två valperioder, underlåte att omvälja honom eller genom misstroende votum entledigade honom, utan även — till skillnad mot vad som i motsvarande fall vore stadgat för nyssnämnda förordnandetjänstemän — däresf vederbörande efter utloppet av de två perioderna avginge av eget initiativ. I allmänhet måste det nämligen vara såväl för riksdagen som för vederbörande ombudsman behagligast att, då av särskilda orsaker fråga uppkomme att ersätta en dittillsvarande ombudsman med en ny eller kanske rent av att under pågående period skilja den förre från ämbetet, i stället försöka få till stånd en »frivillig» avgång. Ett dylikt arrangemang skulle emellertid som regel icke kunna genomföras om vederbörande ombudsman därigenom ginge förlustig sin pension.

I samband med tillskapandet av tjänstepensionsrätt för innehavarna av

JO- och MO-ämbetena syntes även dessa befattningshavare böra såsom sådana tillerkännas familjepension. Jämväl härutinnan syntes reglerna för nysbemälda förordnandetjänstemän kunna bliva normgivande.

De sakkunniga hade vidare ansett sig böra föreslå vissa bestämmelser till förekommande därav att pension sammanräknad med lön, som den pensionsberättigade från annan statlig befattning åtnjöte, överstege lön för justitieråd och regeringsråd, 21 000 kronor, eller att den sammanlagt med annan statspension överstege 9 996 kronor.

Av de sakkunniga i anslutning härtill utarbetade förslag till vissa ändringar i tjänste- och familjepensionsreglementena för riksdagens verk finnas intagna såsom *Bil. 3 och 4* vid detta utlåtande.

Delegerades förslag.

Till grund för sitt ovannämnda förslag hava delegerade för riksdagens verk anfört följande.

Grundlagsenligt skola de vilande ändringsförslagen vid instundande lagtima riksdag anmälas till avgörande. Delegerade för riksdagens verk, som i justitiedepartementet inhämtat att från Kungl. Maj:ts sida, med hänsyn till ombudsmansbefattningarnas konstitutionella karaktär, icke är avsett något initiativ beträffande de nämnda löne- och pensionsfrågorna och vad därmed står i sammanhang, hava ansett sig böra för bankoutskottet anmäla detta förhållande och tillika till utskottets tjänst framlägga utkast till författningstexter i ämnet.

I betraktande av vad i ärendet tidigare förekommit hava delegerade härvid ansett sig böra förutsätta att till utgångspunkt vid riksdagens prövning tages de förslag, som innehållas i de ovannämnda sakkunnigas betänkande. Vissa jämkningar och tillägg torde emellertid, såsom de sakkunniga själva förutsett, vara erforderliga.

I betänkandet föreslås att ombudsmännens löner sättas i jämnhöjd med justitieråds och regeringsråds, d. v. s. till 21 000 kronor årligen. Jämlikt de av 1939 års lagtima riksdag antagna lönebestämmelserna för justitieombudsmannen och militieombudsmannen samt deras ersättare tillämpas för närvarande i fråga om lönebelopp, semester, avlöning under tjänstledighet, reseersättning, ersättning för flyttningskostnad, rörligt tillägg samt sjukvård och begravningshjälp de föreskrifter, som enligt avlöningsreglementet för riksdagens verk gälla för tjänstemän i lönegraden RC 6. Detta innebär en provisorisk reglering i anslutning till de grunder som tillämpas å förordnandetjänstemän vid riksdagens verk. Det synes delegerade lämpligt att nämnda avlöningsreglemente i förevarande sammanhang erhåller direkt tillämplighet å justitieombudsmannen och militieombudsmannen, varvid dessa böra upptagas i den vid reglementet fogade tjänsteförteckningen och där hänföras till lönegraden RC 9. Lönen i denna lönegrad är visserligen 22 000 kronor eller 1 000 kronor högre än för justitieråd och regeringsråd, men detta förhållande motväges väsentligen därav, att de sistnämnda uppbära provisorisk avlöningsförstärkning och dyrtidstillägg enligt de grunder, som gällde för civilförvaltningen i allmänhet före den 1 juli 1939, medan å ombudsmännens löner skulle utgå rörligt tillägg. Därest för justitieråden och regeringsråden skulle ha verkställts en inräkning av berörda tilläggsförmåner vid

indexläget 156 enligt samma grunder som tillämpades vid de nya löneplanernas uppgörande, skulle resultatet av inräkningen hava blivit ett nyreglerat lönebelopp av 22 000 kronor.

I själva avlöningsreglementet torde beträffande ombudsmännen endast erfordras ett tillägg i 1 § 1 mom. första stycket ävensom bestämmelse i en ny 50 a § att justitieombudsman eller militieombudsman icke må under sin ämbets tid utöva tjänst, uppdrag eller befattning, som enligt gällande bestämmelser icke må förenas med justitieråds- eller regeringsrådsämbete.

I fråga om justitieombudsmannens och militieombudsmannens ställföreträdare, å vilka avlöningsreglementet uppenbarligen till största delen icke skall vinna tillämpning, torde i reglementet ej erfordras andra bestämmelser än de som framgå av 50 a § 2 mom. i bilagda textutkast.¹

Upptagandet i tjänsteförteckningen av ombudsmännen föranleder jämkning av rubrikerna rörande befattningshavarna å deras expeditioner.

Tjänstepension skall enligt de sakkunniga utgå till justitieombudsman eller militieombudsman såsom hel pension med 9 000 kronor årligen, därest han i tre fulla tjänsteperioder innehaft ombudsmansämbete, samt såsom avkortad pension med 8 000 kronor, om han innehaft sådant ämbete minst två dylika perioder. Pensionsavdraget skall vara 540 kronor om året. Därjämte skola gälla vissa bestämmelser till förekommande därav att pension sammanräknad med lön, som den pensionsberättigade från annan statlig befattning må åtnjuta, överstiger lön för justitieråd och regeringsråd, 21 000 kronor, eller att den sammanlagt med annan statspension överstiger 9 996 kronor.

De sakkunniga hava framlagt förslag till härav föranledd ändrad lydelse av 1, 25 och 26 §§ i tjänstepensionsreglementet för riksdagens verk. Vissa jämkningar i detta förslag påkallas av ändringar i reglementet som vidtagits efter det de sakkunnigas förslag framlades. I 1 § 1 mom. har tillkommit en med c) betecknad kategori befattningshavare, varå reglementet gjorts tillämpligt, vilken nu med beteckning d) bör få sin plats efter den i förslaget tillagda. Den bestämmelse i 6 § 1 mom. första stycket, vartill förslagens 25 § b) hänvisar, är upphävd, beroende därpå att enligt numera antagna principer erforderlig reduktion vid sammanträffande av lön och pension företages å lönen, ej å pensionen. Stycket b) i förslagens 25 § bör således utgå, varvid förutsattes att den av de sakkunniga förordade reduktionen kommer till stånd genom löneminskning enligt bestämmelse i vederbörande avlöningsreglemente. I 26 § erfordras, om delegerades hemställan att ombudsmännen i avlöningsreglementets tjänsteförteckning hänföres till lönegrad RC 9, icke någon sådan ändring som de sakkunniga föreslagit.

Ändringar i andra delar av tjänstepensionsreglementet för riksdagens verk än de av de sakkunniga berörda lära icke vara påkallade av något behov.

Den föreslagna ändringen i familjepensionsreglementet för riksdagens verk blir överflödig, om delegerades hemställan om ombudsmännens upptagande i avlöningsreglementet vinner bifall.

¹ Överensstämmer med de å sid. 9 ff. intagna förslagen.

Riksgäldskontoret har vid beräkningen av avlöningsanslagen till justitie- och militieombudsmännen samt deras expeditioner för budgetåret 1941/42 beträffande ombudsmännens avlöning och arvoden till deras ersättare räknat med de belopp, som föreslagits av de sakkunniga för utredning av ombudsmännens ämbetsställning m. m.

Vid anmälan den 3 januari 1941 av anslagen under huvudtiteln Riksdagen och dess verk m. m. har *chefen för finansdepartementet* anfört, att han icke ansett sig böra framställa någon erinran mot riksgäldskontorets beräkning av förevarande anslag. Departementschefen har likväl framhållit, att vid beräkningen av anslaget till justitiekanslersämbetet: avlöningar under andra huvudtiteln medel i nuvarande läge ej ansetts böra äskas för löne-reglering för justitiekanslern, med vilken justitie- och militieombudsmännen syns böra i lönehänseende likställas.

Utskottets yttrande.

Såsom av den föregående utredningen framgår, framlades i nära anslutning till vad de sakkunniga för utredning angående justitiekanslerns, justitieombudsmannens och militieombudsmannens allmänna ämbetsställning m. m. förordat för 1940 års lagtima riksdag genom proposition (nr 152) förslag till vissa ändringar i regeringsformen och riksdagsordningen. Förslaget åsyftade att förbättra ombudsmännens ställning och innebar i sådant avseende främst en förlängning av valperioden för riksdagens ombudsmän från ett till fyra år. På förslag av konstitutionsutskottet (utlåtande nr 18) antog riksdagen de i propositionen föreslagna grundlagsändringarna såsom vilande för vidare grundlagsenlig behandling.

I sitt nyssnämnda utlåtande nr 18 framhöll konstitutionsutskottet, att den i propositionen nr 152 föreslagna åtgärden med förlängning av ombudsmännens tjänstetid från ett till fyra år endast utgjorde ett led i strävandet att på ett mera stadigvarande sätt binda dem vid ämbetena. Härför erfordrades jämväl en förbättring av deras avlöningsförmåner. De sakkunniga hade ytterligare understrukt detta samt förordat en höjning av ombudsmännens löner till belopp, motsvarande justitie- och regeringsråds. Utskottet förklarade sig dela föredragande departementschefens mening om att avgörandet i löne- och pensionsfrågorna lämpligen borde anstå till den riksdag, som definitivt beslutade om grundlagsändringarna på förevarande område, varigenom det slutliga ställningstagandet till föreliggande spörsmål alltså komme att äga rum i ett sammanhang.

Nyssnämnda frågor hava nu av delegerade för riksdagens verk underställt bankoutskottet. Delegerade hava därvid förutsatt, att till utgångspunkt vid prövning av frågorna skulle tagas de förslag, som framlagts av de sakkunniga, samt förordat en höjning av ombudsmännens nuvarande

löner till belopp motsvarande lönerna för justitie- och regeringsråd ävensom tillskapandet av rätt till viss tjänste- och familjepension för ombudsmännen.

Vad de sakkunniga och delegerade sålunda förordat i fråga om en förbättring av ombudsmännens löneförmåner finner bankoutskottet vara av vikt för ernående av syftet att stärka ämbetena och minska innehavarnas benägenhet att alltför snart övergå till annan tjänst. Såsom i ärendet framhållits, äro löneförmånerna för ombudsmännen för närvarande ej obetydligt lägre än de som tillkomma innehavare av sådana ämbeten, till vilka ombudsmännen ofta övergå efter att några år ha beklätt sina befattningar. Med hänsyn till den betydelsefulla ställning, ombudsmännen intaga i vårt statsliv, har utskottet fördenskull funnit sig böra tillstyrka den föreslagna löneregleringen för ombudsmännen, varigenom dessa skulle bliva inordnade under avlöningsreglementet för riksdagens verk och därvid tillerkännas en årslön av 22 000 kronor samt sålunda bliva i lönehänseende jämställda med justitie- och regeringsråden.

Mot de avlöningstekniska detaljerna i delegerades förslag till ändringar i avlöningsreglementet för riksdagens verk har utskottet icke funnit anledning till erinran. Förslaget innebär bland annat, att ombudsmännen ej må under sin ämbets tid utöva tjänst, uppdrag eller befattning, som icke må förenas med justitieråds- eller regeringsrådsämbete (50 a § 1 mom.), samt att ombudsmännens ställföreträdare skola under utövning av ombudsmansämbete åtnjuta arvode efter den årslön, som är bestämd för ombudsmännen (50 a § 2 mom.).

Vad härefter angår ombudsmännens pensionsfråga, innebär delegerades förslag, att ombudsmännen skulle erhålla tjänstepensionsrätt och därvid jämställas med sådana förordnandetjänstemän, för vilka pensionsunderlaget utgör 9 000 kronor. Detta förslag finner sig utskottet böra tillstyrka. Likaså tillstyrker utskottet de föreslagna reglerna för åtnjutande av avkortad pension.

Den föreslagna löne- och pensionsregleringen torde böra tillämpas från och med den 1 juli innevarande år. Utskottet återkommer senare under riksdagen till frågan om ökade anslagsmedel för ombudsmännen och deras expeditioner i samband med behandlingen av anslagen under huvudtiteln Riksdagen och dess verk m. m.

Åberopande det anförda får utskottet hemställa,

att riksdagen må, med tillämpning från och med den 1 juli 1941,

1) godkänna härvid fogade förslag till ändrad lydelse av 1 § 1 mom. samt till ny 50 a § i avlöningsreglementet för ordinarie tjänstemän vid riksdagens verk (avlöningsreglementet för riksdagens verk) ävensom till ändringar i den vid avlöningsreglementet fogade tjänsteförteckningen (*Bilaga 1*);

2) godkänna härvid fogade förslag till ändrad lydelse av 1 och 25 §§ i tjänstepensionsreglementet för riksdagens verk (*Bilaga 2*).

Stockholm den 14 februari 1941.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar Åkerberg, Berling, Sandén, Friggeråker, Nilsson i Mölndal, Nordenson och Albertsson;

från andra kammaren: herrar Holmgren, K. A. Westman, Gustavson i Västerås, Andersson i Munkaljungby, Hilding, Eriksson i Sandby, fru Humla och herr Hallberg.

F ö r s l a g

till

ändrad lydelse av 1 § 1 mom. samt till ny 50 a § i avlöningsreglementet för ordinarie tjänstemän vid riksdagens verk (avlöningsreglementet för riksdagens verk) m. m.

1 §.

1 mom. Detta reglemente äger tillämpning *dels* å innehavare av ordinarie befattningar vid riksdagens verk, *dels* å innehavare av befattningarna såsom förste deputerad och riksbankschef, vice riksbankschef, andre deputerad i riksbanken samt riksgäldsdirektör, *dels ock* å riksdagens justitieombudsman och riksdagens militieombudsman.

De befattningar, för vilka reglementet sålunda skall gälla, upptagas i en av riksdagen fastställd, vid reglementet såsom bilaga fogad *tjänsteförteckning*.

Om ställföreträdare för justitieombudsmannen eller militieombudsmannen meddelas föreskrifter i 50 a § 2 mom.

50 a §.

1 mom. I stället för bestämmelserna i 4 § skall om justitieombudsmannen och militieombudsmannen gälla, att ombudsman ej må under sin ämbets- och tjänstetid utöva tjänst, uppdrag eller befattning, som enligt vad därom är föreskrivet icke må förenas med justitieråds- eller regeringsrådsämbete.

2 mom. Till ställföreträdare för justitieombudsman eller militieombudsman utgår under den tid han utövar ombudsmansämbetet arvode efter den årslön som är bestämd för ombudsmannen jämte, i förekommande fall, rörligt tillägg.

Vid resa för ämbetets utövning åtnjuter ställföreträdaren resekostnads- och traktamentsersättning enligt samma grunder, som gälla för ombudsmannen.

Är ställföreträdaren icke bosatt i Stockholm eller någon av dess förorter, äger han dessutom uppbära:

a) för resan från boningsorten till Stockholm samt för återresa resekostnads- och traktamentsersättning enligt vad nyss sagts, samt

b) under ämbetsutövning i Stockholm tjänstgöringstraktamente enligt de grunder, som äro eller må bliva gällande för tjänstemän vid den civila statsförvaltningen i motsvarande löneställning, dock att traktamente för tiden till och med sjätte månadens utgång må uppbäras med högst hälften av beloppet.

På delegerade ankommer att meddela de närmare bestämmelser, vilka må erfordras beträffande frågor som avses i detta moment.

Tjänsteförteckning.

Justitieombudsmannen och hans expedition.

Expeditionsvakt	-----	
Byråchef	RC 1
Justitieombudsman	RC 9

Militieombudsmannen och hans expedition.

Expeditionsvakt	-----	
Byråchef	RC 1
Militieombudsman	RC 9

Bilaga 2.

Förslag

till

ändrad lydelse av 1 och 25 §§ i tjänstepensionsreglementet för riksdagens verk.

1 §.

1. Detta reglemente skall äga tillämpning å följande befattningshavare vid riksdagens verk:

- a) ordinarie tjänsteman, vilken är underkastad föreskrifterna i avlöningsreglementet för riksdagens verk och som innehar befattning tillsatt genom fullmakt eller konstitutorial eller genom förordnande på viss tid;
- b) ledamot av riksbankens direktion och riksgäldsdirektören;
- c) riksdagens justitieombudsman och riksdagens militieombudsman; samt
- d) extra ordinarie tjänsteman, vilken är underkastad avlöningsreglementet för icke-ordinarie tjänstemän vid riksdagens verk.

2. Delegerade — — — avses i 1 mom.

25 §.

Bestämmelserna i 23 och 24 §§ skola gälla jämväl beträffande ledamot i riksbankens direktion och riksgäldsdirektören.

Nämnda bestämmelser skola vidare i tillämpliga delar gälla beträffande justitieombudsmannen och militieombudsmannen, därvid dock följande skall iakttagas:

- a) Ombudsman vare berättigad att vid avgång från ämbetet komma i åtnjutande av *hel* pension, därest han innehaft ombudsmansämbete i minst tre fulla tjänsteperioder, räknade från det han på grund av val under en riksdag tillträtt tjänsten till dess nytt val förrättats under fjärde året därefter, och *avkortad* pension, därest han innehaft ombudsmansämbete i minst två dylika perioder.

b) Pensionen må, därest ombudsman vid avgång från ämbetet åtnjuter eller sedermera erhåller annan pension från statsanställning, utgå allenast om och i den mån sammanlagda pensionsförmånerna för år icke överstiga 9 996 kronor.

c) Den i 24 § 4 mom. angivna tiden av tolv år skall, då fråga är om ombudsman, anses fylld då denne innehaft ombudsmansämbete i tre fulla tjänsteperioder.

Justitieombudsman eller militieombudsman, som innehade ombudsmansämbete före det val till sådan befattning förrättats vid 1941 års riksdag, äger vid beräkning av tjänsteperiod, varom sägs i 25 §, räkna sig sådan äldre tjänstetid till godo sålunda att varje år från det han på grund av val under en riksdag tillträtt tjänsten till dess nytt val under nästa riksdag förrättats, anses utgöra en fjärdedels tjänsteperiod.

De sakkunnigas

förslag till ändrad lydelse av 1, 25 och 26 §§ i tjänstepensionsreglementet för riksdagens verk.

I kap.

Allmänna bestämmelser.

1 §.

1. Detta reglemente skall äga tillämpning å följande befattningshavare vid riksdagens verk:

 c) justitieombudsman och militieombudsman samt byråchef vid justitieombudsmansexpeditionen och vid militieombudsmansexpeditionen;

III kap.

Ordinarie tjänstemän, som tillsätts genom förordnande på viss tid m. fl.

25 §.

Bestämmelserna i 23 och 24 §§ skola gälla jämväl beträffande ledamot i riksbankens direktion och riksgäldsdirektören.

Nämnda bestämmelser skola vidare i tillämpliga delar gälla beträffande justitieombudsmannen och militieombudsmannen, därvid dock följande skall iakttagas:

a) Ombudsman vare berättigad att vid avgång från ämbetet komma i åtnjutande av hel pension, därest han innehaft ombudsmansämbete i minst tre fulla tjänsteperioder, räknade från det han på grund av val under en riksdag tillträtt tjänsten till dess nytt val förrättats under fjärde året därefter, och avkortad pension, därest han innehaft ombudsmansämbete i minst två dylika perioder.

b) Vid sådant sammanträffande mellan här ifrågavarande pension och lön eller arvode, som avses i 6 § 1 mom. första stycket, äge vederbörande uppbära pensionen allenast om och i den mån sammanlagda förmånerna för år icke överstiga 21 000 kronor.

c) Den nu ifrågavarande pensionen må, därest ombudsman vid avgång från ämbetet åtnjuter eller sedermera erhåller annan pension från statsanställning, utgå allenast om och i den mån sammanlagda pensionsförmånerna för år icke överstiga 9 996 kronor.

d) Den i 24 § 4 mom. angivna tid av tolv år skall, då fråga är om ombudsman, anses fylld då denne innehaft ombudsmansämbete i tre fulla tjänsteperioder.

26 §.

För de i detta kapitel avsedda befattningarna skola gälla de pensionsunderlag och tillämpas de pensionsavdrag, som här nedan angivas:

	Pensions- underlag kr.	Pensions- avdrag för år kr.
<i>Riksbanken</i>		

<i>Riksgäldskontoret</i>		

<i>Justitieombudsmansämbetet</i>		
Justitieombudsman	9 000	540
<i>Militieombudsmansämbetet</i>		
Militieombudsman	9 000	540

(Dessa bestämmelser torde — med de ändringar som betingas av dessförinnan å ifrågavarande område vidtagna nyregleringar — böra träda i kraft den 1 juli det år, varunder ombudsmannaval första gången förrättas enligt den av de sakkunniga förordade nya ordningen med utsträckt tjänsteperiod för ombudsmännen. Vid beräkning av sådan tjänsteperiod synes hänsyn även böra tagas till tidrymd under vilken ombudsman må hava innehaft ombudsmansämbete innan nämnda val ägt rum.)

Bilaga 4.

De sakkunnigas

förslag till ändrad lydelse av 10 § i familjepensionsreglementet för riksdagens verk.

10 §.

Vid tillämpning av bestämmelserna i 4 § å ordinarie befattningshavare, som avses i III kap. tjänstepensionsreglementet för riksdagens verk, samt å justitieombudsmännen och militieombudsmännen skall pensionsåldern anses inträda vid utgången av den månad, under vilken han fyller 65 år.

(Angående tiden för ikraftträdandet, se närmast föregående författningsförslag.)